

د گلتیانو په نوم د پولوس رسول خط

پېژندگلو

د گلتیانو په خط کښې پولوس رسول په دې خبره ډېر زور راوړې دې چې خدای پاک سره راضی کېدل صرف د هغه په فضل او د حضرت عیسیٰ مسیح د مرگ په وسیلې سره کېدې شی. دروغونو اُستازانو گلتیان په دې خبره مجبور کړل چې خپل ځانونه سنت کړی. او د هغې نتیجه دا وه چې په جماعت کښې د ورونیو په مینځ کښې بې اتفاقی جوړه شوه. پولوس رسول مختلف دلیلونه پېش کوی چې هغوی ولې د زیری بنیادی تعلیم ته واپس را واورې. پولوس رسول په دې کتاب کښې دا خبره هم په گوته کوی چې د حضرت عیسیٰ مسیح انجیل د انسان نه نه خو صرف د خدای پاک د طرفه نازل شوې دې. پولوس رسول په خپله د دې خبرې ژوندې مثال دې. په حضرت عیسیٰ د هغه ایمان او رسالت د کوم انسان د خوا نه نه وو. د هغه بدلون نیغ په نیغه د حضرت عیسیٰ مسیح د رویا په ذریعه وشو. هغه دا تعلیم ورکوی که چېرې د ایمان دپاره د سنتولو ضرورت وی او یا د شریعت د پوره کولو ضرورت وی، نو د دې دا مطلب شو چې مونږ د فضل او خلاصون نه واپس د ټول شریعت او د هغه لعنت لاندې بیا غلامان شو، ځکه چې د شریعت صحیح پوره کېدل د یو انسان دپاره ناممکنه خبره ده. پولوس رسول د دې په حقله هم تعلیم ورکوی چې روح القدس څنگه مسیحی ژوندون کښې د طاقت او هدایت ذریعه ده. روح القدس په ایماندار کښې مینه او ایمان پېدا کوی، او په آخر کښې هغه مونږ ته دا رایادوی چې په مسیحی ژوند کښې د حضرت عیسیٰ مسیح رضا کېدل لویه خوشحالی ده. او په دغه نوی ژوند کښې مونږ له په کار دی چې په خپله خوښه د حضرت عیسیٰ مسیح د خاطره هر قسم تکلیفونه وزغمو. د حفظ کولو دپاره ۲: ۲۰ آیت ”زما زور ژوند د مسیح سره په سولې

شوی دے. زه د دې نه وروستو نور ژوندی نه یم بلکې مسیح په ما کښې ژوندی
دے.“

سلام

۱) د پولوس رسول د طرف نه، چې نه هغه انسانانو مقرر کړو، او نه يې د بل چا نه رسالت حاصل کړو، بلکې عیسیٰ مسیح او خدای پلار په خپله مقرر کړو، چا چې مسیح د مرو نه بیا ژوندی کړو. ۲) زه او ما سره موجود ایمانداران وروڼه د گلتيانو ټولو جماعتونو ته سلام وایو، ۳) زمونږ د خدای پلار او د مالک عیسیٰ مسیح د طرفه دې په تاسو فضل او سلامتی وی. ۴) هغه عیسیٰ چا چې زمونږ د گناهونو دپاره خپل ځان قربان کړو، د دې دپاره چې زمونږ د خدای پلار د رضا په مطابق د دې موجوده بدکارې زمانې نه مونږ بچ کړی. ۵) د خدای پاک جلال دې د تل دپاره وی. آمین.

هم يو زیری د بل نشته

۶) زه په دې خبره حبران یم چې تاسو دومره زر د هغه چا نه مخ اړوئ چا چې تاسو د مسیح په فضل رابللی یئ، او اوس د بل زېری پسې گرځئ، ۷) اگر چې بل زیری نشته. خو داسې خلق شته چې هغوی دا غواړی چې تاسو بې لارې کړی او د مسیح د زیری مقصد درته بدل کړی. ۸) خو که مونږ په خپله یا د آسمان یوه فرېشته د هغه زېری نه علاوه چې مونږ تاسو ته اورولې وو، بل کوم زیری اوروی، نو هغه دې لعنتی وی. ۹) زه اوس هغه څه تاسو ته بیا بیانوم څه چې ما درته اول بیان کړی دی، که چېرې څوک تاسو ته د در رسېدلی زېری نه بل زیری اوروی نو هغه دې لعنتی وی. ۱۰) ولې زه اوس د بنی آدم د راضی کولو کوشش کوم یا د خدای پاک؟ یا ولې زه د خلقو د خوشحالولو پسې گرځم؟ که چېرې ما تر اوسه پورې خلق خوشحالول نو بیا به زه د مسیح غلام نه وم.

د پولوس رسول خپل رسالت ته اشاره کول

۱۱) زما وروڼو او خوښندو، زه دا غواړم چې تاسو په دې پوهه شئ چې کوم
 زیرې چې ما درته اورولې دې هغه انساني نه دې. ۱۲) ځکه چې هغه ما ته د
 چا انسان په وسیله نه دې رارسېدلې او نه چا ما ته ښودلې دې، بلکې دا ما ته
 د عیسیٰ مسیح د خوا نه اظهار شوې دې. ۱۳) نو بې شکه تاسو زما د مخکېني
 ژوند په حقله کله چې یهودی وم دا اورېدلی دی چې ما به د خدای پاک جماعت
 زورولو او د هغې د تباہ کولو کوشش کولو. ۱۴) زه د یهودیانو په عقیده کېني د
 خپل قوم د اکثر و همزولو نه ډېر سرگرم وم ځکه چې زه د خپلو مشرانو د روایاتو
 ډېر زیات پابند وم. ۱۵) خو خدای پاک زه د پېدايښت نه مخکېني د مور په گڼه
 کېني خوښ کړم او په خپل فضل یې راوبللم، نو هغه خوشحاله وو. ۱۶) چې خپل
 زوی په ما کېني څرگند کړی د دې دپاره چې زه په غېریهودیانو کېني د هغه
 زیرې خور کړم. نو نه خو ما د انسان نه صلاح واخسته. ۱۷) او نه زه په یروشلم
 کېني هغوی ته ورغلم څوک چې زما نه مخکېني رسولان وو، بلکې سمدستی
 عربستان ته لاړم او د هغه ځای نه وروستو دمشق ته راواپس شوم. ۱۸) بیا درې
 کاله پس د پطروس سره د ملاقات دپاره زه یروشلم ته لاړم او پینځلس ورځې مې
 هغه سره تېرې کړې. ۱۹) خو ما د مالک د ورور یعقوب نه بغېر نورو رسولانو
 سره ملاقات ونه کړو. ۲۰) کومې خبرې چې زه تاسو ته لیکم، خدای پاک
 حاضر ناظر دې چې زه هیڅ دروغ نه وایم. ۲۱) د دې نه پس زه د شام او د
 کلکیه علاقه ته لاړم. ۲۲) او په یهودیه کېني چې د مسیح جماعتونه دی هغوی زه
 تر اوسه نه پېژندلم. ۲۳) خو هغوی صرف د هغه په حقله دا اورېدلی وو، ”چا به
 چې مونږ وړاندې زورولو، هغه اوس د هغه ایمان زیرې په خپله ورکوی د کوم په
 تباہۍ پسې چې دې گړځېدو.“ ۲۴) او هغوی زما په وجه د خدای پاک ثنا ووئېله.

نورو رسولانو پولوس رسول قبول کړو

۲ ۱) نو څوارلس کاله وروستو زه د برنباس سره بیا یروشلم ته لاړم او

تيطوس مې هم د ځان سره بوتلو. (۲) زه د خدای پاک د الهام په مطابق هلته لارم. هلته بیا ما د هغوی د مشرانو سره پټ ملاقات وکړو. د هغوی وړاندې مې هغه زیرې کېښودو کوم چې ما غبریهودیانو ته بیان کړې وو. ځکه چې زه یرېدلې هسې نه چې زما اوسنی یا پخوانی منډې ترې بې فائدي شي. (۳) خو تيطوس څوک چې ما سره وو اګر که هغه یونانی هم وو خو هغه په سنتولو مجبوره نه کړې شو. (۴) ځینې دروغژن ایمانداران زمونږ په مینځ کېښي د دې دپاره شامل شوی ؤو چې جاسوسی وکړي، او کومه آزادي چې مونږ ته په عیسیٰ مسیح کېښي ملاو شوې ده هغه ختمه کړي او مونږ بیا د شریعت غلامان جوړ کړي. (۵) خو مونږ د هغوی تابعداری لږ ساعت له هم ونه کړه د دې دپاره چې د زیرې رښتینوالی په تاسو کېښي همېشه قائم پاتې شي. (۶) او کوم خلق چې مشران حسابېدل، هغه که هر څنګه ؤو، زما ورسره هیڅ کار نشته ځکه چې خدای پاک د هیچا طرفدار نه کوی، د هغه مشرانو نه زما په زېری کېښي هیڅ زیاتوالی رانه غلو. (۷) خو د دې قاعدې په خلاف، هغوی ولیدل چې ما ته د غبریهودیانو دپاره د مسیح د زیرې ذمه واری حواله شوې ده، لکه څنګه چې پطروس ته د یهودیانو دپاره د زیرې ذمه واری حواله شوې وه. (۸) نو دغه شان، څنګه چې خدای پاک په پطروس کېښي د یهودیانو د رسالت دپاره طاقت پیدا کړو، نو هم هغه د غبرو یهودیانو د رسالت دپاره ما ته هم طاقت راکړو. (۹) او کله چې یعقوب، پطروس او یوحنا چې د جماعت ستنې وې، هغوی د هغه فضل نه خبر شول کوم چې ما ته راکړې شوي وو، نو هغوی د ملګرتیا دپاره برنباس او ما ته ښي لاس راکړو. او مونږ متفق شو چې مونږ به غبریهودیانو ته او هغوی به یهودیانو ته د خدمت دپاره لار شي. (۱۰) هغوی بس دومره راته ووتل چې خوار غریب یاد ساته، ولې زه پخپله د دې کار دپاره لیواله وم.

په انطاکیه کېښي پولوس رسول، پطروس ورټلو

(۱۱) خو کله چې پطروس انطاکیه ته راغلو نو ما مخامخ د هغه مخالفت وکړو

حُكّه چې هغه په خپله ملامته وو. (۱۲) كله چې هغه راغلو نو هغه د غبریهودیانو ایماندارانو سره خوړل څښل، خو وروستو كله چې د یعقوب ملگری راغله نو هغه نور د غبریهودیانو سره خوړل څښل پرېښودل. حُكّه چې هغه د هغه خلقو نه یرېدو چا چې د غبریهودیانو سنتېدل غوښتل. (۱۳) او نور یهودیان وروڼه هم د هغه په مرسته په ریاکاری کښې ورسره شامل شول تر دې چې برنباس هم د هغوی سره د ریاکاری په وجه گمراه شو. (۱۴) نو كله چې ما ولیدل چې هغوی د زیری د رښتینوالی په مطابق په نېغه لار نه ځی، نو ما د ټولو په وړاندې پطروس ته دا وویل چې، ”كه څه هم چې ته یهودی یې او د غبریهودیانو په شان ژوند تېروې، نو بیا ته ولې غبرقومونه د یهودیانو په شان ژوند تېرولو ته مجبوروې؟“

یهودیان او غبریهودیان دواړه په ایمان بچ شول

(۱۵) مونږ پېدائشی یهودیان یو او د غبریهودیانو په شان گناهگاران نه یو. (۱۶) خو اوس مونږ په دې پوهیږو چې څوک هم د شریعت په عملونو نه، بلکې صرف په عیسی مسیح په ایمان راوړلو صادق کیږی. او مونږ په خپله په عیسی مسیح ایمان راوړو د دې دپاره چې مونږ په مسیح په ایمان راوړلو سره صادق شو، نه چې د شریعت په عملونو، حُكّه چې د شریعت په عملونو څوک هم صادق کېدې نه شی. (۱۷) خو که په مسیح باندې د ایمان ساتلو په وجه هغه مونږ د خدای پاک سره صادقان کری، او که په دې مونږ گناه گار گڼلې شو چې گڼې مونږ شریعت پرېښودو، نو ولې د دې مطلب دا شو چې گڼې مسیح مونږ ته د گناه دعوت راکړو؟ نه هیڅکله نه. (۱۸) که زه هغه شریعت بیا آباد کړم کوم چې ما ونړولو، نو زه به خپل ځان مجرم ثابت کړم. (۱۹) په شرعی ژوند پوره کولو کښې زه مړ شوم، خو د دې په وجه ما خدای ژوند حاصل کړو. (۲۰) زما زور ژوند د مسیح سره په سولی شوی دی. زه د دې نه وروستو نور ژوندی نه یم بلکې مسیح په ما کښې ژوندی دی. او زه چې اوس کوم ژوند تېروم نو د خدای پاک په زوی یې په ایمان راوړلو کښې تېروم چا چې ما سره مینه کړې ده او زما دپاره یې خپل

خان قربان کړو. (۲۱) زه د خدای پاک فضل نه رد کوم، ځکه که صداقت د شریعت په وسیله حاصلیږي نو بیا خو مسیح بی مطلبه مړ شو.

شریعت یا فضل

۳ (۱) اے نادانو گلتيانو، په تاسو چا کوږي جادو وکړو؟ ستاسو د سترگو په وړاندې عیسی مسیح په سولی شو او تاسو ټولو یې تماشه وکړه. (۲) زه ستاسو نه صرف دا پته کول غواړم چې تاسو په شریعت په عمل کولو روح القدس وموندلو یا مو چې څه واورېدل په هغې د ایمان راوړلو په وسیله؟ (۳) ولې تاسو دومره نادانه یئ چې د روح القدس په وسیله مو شروع وکړه او اوس تاسو خپل مقصد په انساني کوشش سر ته رسوئ څه؟ (۴) ولې ستاسو ټول کړاونه فضول شو؟ په یقین سره چې عبث نه شو، ولې داسې نه ده څه؟ (۵) نو بیا ولې خدای پاک تاسو ته روح القدس او د معجزو کولو کار په شریعت د عمل کولو په وجه درکړی دی او یا که د مسیح د زیری اورېدلو او په هغه د ایمان راوړلو په وجه؟ (۶) لکه څنگه چې ابراهیم په خدای پاک ایمان راوړو، او دا د هغه دپاره په صداقت حساب شو. (۷) نو بیا پوهه شی چې د چا چې په خدای پاک ایمان وی، هغوی د ابراهیم اولاد دی. (۸) او په صحیفو کښې د مخکښې نه لیکلې شوی و چې خدای پاک به ټول قومونه په ایمان صادق کړی، نو د اول نه یې ابراهیم ته دا زیری ورکړو او وې فرمائیل چې، ”ستا په وسیله به ټولو قومونو ته برکت ورکړم.“ (۹) نو په دې وجه چا چې ایمان راوړلو، د ابراهیم سره یې د خپل ایمان په وسیله برکت بیاموندلو. (۱۰) ځکه څوک چې د شریعت په عملونو بهروسه کوی، هغوی لعنتیان دی، لکه چې په صحیفو کښې فرمائی چې، ”هر هغه څوک چې د شریعت په کتاب کښې په لیکلې شوو ټولو خبرو عمل نه کوی هغوی ټول لعنتیان دی.“ (۱۱) اوس دا خبره بشکاره ده چې د شریعت په وسیله هیڅوک هم د خدای پاک په وړاندې صادق کېدې نه شی، ځکه چې صحیفې

وائی، ”څوک چې صادق وی هغه به په ایمان پائی.“ (۱۲) بلکې د ایمان طریقه د شریعت د طریقی نه بدله ده، لکه څنگه چې په صحیفو کښې لیکلی دی چې، ”څوک چې په شریعت عمل کوی هغه به د دې په سبب پائی.“ (۱۳) مسیح مونږ په بیعه واخستو او د شریعت د لعنت نه پې آزاد کړو ځکه چې هغه زمونږ دپاره لعنتی شو، ځکه چې په صحیفو کښې لیکلې شوی دی چې، ”څوک چې په ونه کښې راځوړند کړې شی هغه لعنتی دے.“ (۱۴) دا ځکه وشو چې د ابراهیم برکت د عیسی مسیح په وسیله غږیهودیانو ته هم ور ورسې، او چې مونږ د ایمان په وسیله د روح القدس هغه وعده حاصله کړو د کوم چې خدای پاک وعده کړې وه.

د خدای پاک د ابراهیم سره وعده

(۱۵) زما وروڼو او خوبندو، زه درته د روزمره ژوند مثال درکوم. چې د یو کس د چا سره تړون وشي، نو بیا په کښې نه څه زیاتېدې شي او نه څه منسوخ کېدې شي. (۱۶) نو خدای پاک چې د ابراهیم او د هغه د اولاد سره کومه وعده وکړه، نو د هغه مقصد دا نه وو چې، ”د پېرو اولادونو سره،“ بلکې د هغه مقصد دا وو چې، ”ستا یک یو اولاد سره،“ یعنې مسیح سره. (۱۷) زما مقصد دا دے، کوم شریعت چې څلور سوه دېرش کاله وروستو راغلو، دا هغه تړون نه ماتوی کوم چې خدای پاک د پخوا نه مقرر کړې وو او نه د هغه وعده ماتوی. (۱۸) ځکه که میراث د شریعت په وسیله حاصلېږي نو بیا خو به دا د وعدې په بنیاد نه دے، خو خدای پاک ابراهیم ته دا د وعدې په وسیله ورکړو. (۱۹) نو بیا د شریعت د راتلو نه څه مقصد وو؟ شریعت د دې دپاره ورکړې شو چې د وعدې سره سره چې خلقو ته د هغوی گناهونه هم وربنکاره کړي، خو شریعت صرف د وعده شوی ماشوم د راتلو پورې وو. خدای پاک خپل شریعت د فرښتو په وسیله موسی له ورکړو څوک چې د خدای پاک او خلقو تر مینځه مینځکړې وو. (۲۰) خو د مینځگړی ضرورت په هغه وخت راځي کله چې فریقېن د یو نه زیات شي،

خو خُدائِ پاک یو دے.

د شریعت مقصد

٢١) نو ولې شریعت د خُدائِ پاک د وعدو خلاف دے؟ نه، هیڅکله نه. ځکه چې که داسې شریعت ورکړې شوې وې چې ژوند یې ورکولو نو بیا به صداقت د شریعت په وسیله راغلی وو. ٢٢) خو صحیفې فرمائی چې مونږ ټول د گناه بندیوان یو، نو کومه د معافی وعده چې د عیسیٰ مسیح په ایمان کښې ده، هغه به هغه خلقو له ورکړې شې د چا چې پرې ایمان وی. ٢٣) نو د ایمان د راتلو نه اول، مونږ په قېد کښې وو او د شریعت د لاندې تر هغې څارل کېدو ترڅو چې په مونږ کښې ایمان څرگند شې. ٢٤) په دې وجه شریعت د مسیح د راتلو پورې زمونږ څارونکې وو د دې دپاره چې مونږ د ایمان په وسیله صادق ثابت کړې شو. ٢٥) خو اوس چې ایمان راغلو نو مونږ نور د شریعت څارلو ته محتاج نه یو، ځکه چې په عیسیٰ مسیح کښې د ایمان په وسیله تاسو ټول د خُدائِ پاک اولاد یئ. ٢٦) تاسو څومره چې په مسیح کښې بیتسمه شوی یئ، د مسیح جامې مو اغوستې دی. ٢٧) په تاسو کښې نور نه څوک اوس یهودی او نه یونانی، نه څوک غلام او نه آزاد، نه څوک نارینه او نه زنانه شته، ځکه چې تاسو ټول اوس په عیسیٰ مسیح کښې یو شان یئ. ٢٨) او اوس چې تاسو د مسیح یئ نو تاسو د ابراهیم اولاد یئ، او د وعدې په مطابق وارثان یئ.

٢٩) خو زه دا وایم ترڅو چې وارث نابالغه وی، اگر چې هغه د ټول جائېداد مالک وی، خو ترڅو چې هغه بالغ شوې نه وی تر هغې پورې په هغه او یو غلام کښې فرق نه وی. ٣٠) پلار چې کوم وخت د هغوی دپاره مقرر کړې دے نو تر هغه وخته پورې به هغوی د هغه ساتونکي تابعداري کوی. ٣١) دغه شان چې مونږ هم کله نابالغه وو نو مونږ هم د دُنیاوی اصُولو غلامان وو. ٣٢) خو کله چې

وخت پوره شو نو خُدائِ پاک خپل زوئ راوږلوو چې د بنځې نه پېدا شو او د شريعت د لاندې يې ژوند تېرولو، (۵) د دې دپاره چې هغه زمونږ فديه ورکړي او مونږ د شريعت نه آزاد کړي، نو چې په دې سره هغه مونږ د خپل زوئ په حيث قبول کړي. (۶) نو ځکه چې مونږ د خُدائِ پاک بچي يو نو خُدائِ پاک د خپل زوئ روح زمونږ زړونو ته راوږلوو کوم روح چې په مونږ کښې دا آواز کوي چې، ”اے ابا، پلاره.“ (۷) نو اوس نور ته غلام نه يې بلکې زوئ يې، او چې زوئ يې نو د خُدائِ پاک وارث هم يې.

د گلتيانو دپاره د پولوس رسول فکرمندي

(۸) پخوا چې تاسو خُدائِ پاک نه پېژندو نو تاسو د هغه معبودانو غلامان وئ چې په حقيقت کښې خُدايان نه وو. (۹) خو ولې اوس تاسو خُدائِ پاک وپېژندلو، بلکې اوس خُدائِ پاک تاسو وپېژندلئ، نو بيا تاسو خپلو هغه کمزورو او بې فائدي اولنو دُنياوي اُصولو ته ولې راگرځئ؟ او ولې ځان بيا د هغوي غلام جوړول غواړئ؟ (۱۰) تاسو په ډېر غور سره خاص ورځې، مياشتې او مقرر موسمونه او کالونه مناوئ. (۱۱) زه ستاسو په حقله دا يره محسوسوم هسي نه چې کومه خواري چې ما په تاسو کړې ده هغه عبث لاره شي. (۱۲) زما ورونيو او خوبندو، زه تاسو ته منت کوم چې خپل ځانونه زما په شان د شريعت نه آزاد کړئ ځکه چې زه هم ستاسو په شان جوړ شوي يم. تاسو ما سره کوم خراب سلوک نه دے کړے. (۱۳) تاسو ته به ياد وي کوم زيرے چې ما تاسو ته اول اورولے وو په هغه وخت کښې زه بيمار وم. (۱۴) اگر که زما بيماري تاسو په آزمېښت کښې واچولئ، نه خو تاسو زه سپک وگنلم او نه مو رانه کرکه وکړه، بلکې زما هرکله مو لکه د خُدائِ پاک د فرښتې او لکه د عيسي مسيح په شان وکړو. (۱۵) زه د دې خبرې گواهي ورکوم چې په هغه وخت کښې تاسو ما ته دومره خوشحاله وئ که چرې دا ممکنه وه نو تاسو به د خوشحالي نه خپلې سترگې راويستې وې او ما له به مو راکړې وې خو اوس ستاسو هغه خوشحالي

څه شوه؟ (۱۶) نو ولې زه تاسو ته د حق وئيلو په وجه اوس ستاسو دشمن شوم؟
 (۱۷) هغوى تاسو سره دوستانه كول غواړي خو د نېك مقصد دپاره نه، بلكې
 هغوى دا غواړي چې تاسو زما نه جدا كړي د دې دپاره چې تاسو د هغوى د
 دوستانې محتاجه شئ. (۱۸) دا بڼه خبره ده چې په نېك كار كېنې هر وخت د
 دوست جوړولو كوشش وكړې شي، نه صرف هغه وخت چې كله زه تاسو سره
 موجود يم. (۱۹) زما گرانو بچو، زه بيا ستاسو دپاره لكه د ماشوم د پېدا كېدو په
 درد آخته يم، ترڅو چې تاسو د مسيح په شان شوى نه يئ. (۲۰) زما دا خواهش
 دى چې زه اوس تاسو سره موجود وئ، او خپل د خبرو انداز مې بدل كړې
 وئ ځكه چې زه ستاسو په حقله پرېشانه يم.

د بې بې ساره او بې بې هاجرې مثال

(۲۱) تاسو څوك چې د شريعت تابعدارى كول غواړئ، ما ته دا ووايئ چې ولې
 تاسو په هغه خبره نه پوهېږئ څه چې شريعت وائي؟ (۲۲) نو دا ليكلې شوى دى
 چې د ابراهيم دوه زامن وو، يو د وينځې نه او بل د آزادې بڼې نه وو. (۲۳) د
 وينځې زوى په عام طور پېدا شو، او د آزادې بڼې زوى د خدائې پاك د وعدې
 په مطابق پېدا شو. (۲۴) كه چېرې مونږ په دې مثال پوهه شو، دا دواړه بڼې د
 خدائې پاك هغه دوه لوظونه بڼكاره كوي. اوله بڼه چې هاجرې نومېږي چې هغه
 د سينا د غره په مثال ده چرته چې خلقو ته شريعت ملاو شو او هغه يې غلامان
 كړل. (۲۵) هاجرې په عربو كېنې د سينا د غره په مثال ده او څوك چې د موجوده
 يروشلم ښار په شان ده، ځكه چې د خپلو اولادونو سره په غلامۍ كېنې ژوند
 كوي. (۲۶) خو هغه بله بڼه ساره د آسمانى يروشلم په شان ده، هغه آزاده بڼه
 ده، او هغه زمونږ مور ده. (۲۷) ځكه چې په صحيفو كېنې دا ليكلي دي چې، ”اے
 شنې بڼې، خوشحالى وكړه، تا چې كله هم بچي نه دي راوړي او تا چې د
 ماشوم د راوړو درد نه دى تير كړې. نو ته د خوشحالى نه چغې ووهه، ځكه چې
 شنې بڼه به د هغې بڼې نه زيات بچي راوړي څوك چې واده شوې وي.“ (۲۸)

نو ملگرو، اوس تاسو د اسحاق په شان د خدای پاک د وعدې بچی یی. (۲۹) خو
 څنگه چې په هغه ورځو کښې په عام طور پیدا شوی زوی د خدای پاک د روح په
 قدرت سره پیدا شوی زوی وزورولو، نو هم هغه شان خبره اوس هم ده. (۳۰) خو
 صحیفې څه وائی چې، ”وینځه او د هغې زوی وشری ځکه چې د وینځې زوی به
 د آزادې بڼې د زوی په میراث کښې شریک نه وی.“ (۳۱) نو په دې وجه زما
 وروڼو او خوبندو، مونږ او تاسو اوس د وینځې بچی نه یو، بلکې د آزادې بڼې
 بچی یو.

۵ (۱) مسیح مونږ د آزاد اوسېدلو دپاره آزاد کړی یو. نو بیا په دې آزادی کښې
 قائم پاتې شی، او په خپله غاړه د غلامی جغ بیا مه ردی.

د ایماندارانو آزادی

(۲) ما ته غور شی، زه پولوس تاسو ته دا وایم، که چېرې تاسو خپل ځان ته
 سنت د خلاصون ذریعه گڼئ نو بیا تاسو ته د مسیح هیڅ فائده نشته. (۳) زه به
 یو ځل بیا هر یو کس ته دا په تاکید سره ووايم، که څوک خپل ځان سنت کړی
 نو هغه به بیا ضرور د شریعت په ټولو حکمونو پوره عمل کوی. (۴) ځکه که
 تاسو په شریعت د عمل کولو په وسیله خپل ځان صادق کول غواړئ، نو په دې
 تاسو د مسیح سره خپل تعلق ختم کړو او د خدای پاک د فضل نه محروم پاتې
 شوی. (۵) خو مونږ څوک چې په روح القدس کښې ژوند کوو، په ایمان سره د
 هغه صداقت، کوم چې خدای پاک راسره وعده کړې ده، پېر په امید سره انتظار
 کوو. (۶) ځکه که زمونږ ایمان په عیسی مسیح وی، نو بیا سنت او ناسنت څه
 غټه خبره نه ده. خو کوم کار چې ضروری دی، هغه صرف ایمان دی چې ځان
 په مینې سره څرگندوی. (۷) تاسو خو بڼه منډه وهله، نو بیا تاسو چا د حق د
 تابعداری نه منع کړئ؟ (۸) دا رنگ لمسونه د خدای پاک د طرف نه نه دی، چا

چې تاسو آزادی ته رابلی یی. (۹) نو دا یاد ساتی چې لږه خمبیره ټول اخښلی اوږه خمبیره کوی. (۱۰) زما په تاسو په مالک کښې دا پوره باور دے چې تاسو به بل غلط تعلیم نه منی. خو خدای پاک به داسې کس ته سزا ورکړی، څوک چې تاسو گمراه کوی، که هغه هر څوک هم وی. (۱۱) خو زما وروڼو او خوښو، ترڅو چې زما خبره ده که زه تر اوسه د سنتدلو پېغام ورکوم چې داسې کول ضروری دی، نو بیا زه ولې تر اوسه زورولې کېرم؟ که ما د مسیح د سولی په وسیله د خلاصون تعلیم نه وے ورکړے، نو څوک به هم خفه شوی نه وو. (۱۲) زه غواړم چې هغه څوک چې تاسو د سنتولو په تعلیم پرېشانه کوی هغوی دې نه یواځې دا چې خپل ځانونه سنت کړی بلکې خصیان دې هم کړی. (۱۳) زما وروڼو او خوښو، تاسو د آزادی دپاره رابلی شوی یی. خو دا آزادی د گناه د فطرت دپاره مه استعمالوئ، بلکې د زړه نه د یو بل خدمت کوئ. (۱۴) ځکه چې د ټول شریعت خلاصه صرف په دې یو حکم کښې ده چې، ”تاسو د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتی.“ (۱۵) خو که چېرې تاسو د یو بل وینې څښی او جنگونه کوئ نو خبردار شی چې په داسې کولو به یو بل برباد کړی.

روحانی او انسانی فطرت

(۱۶) نو زه دا وایم که تاسو خپل ژوند د روح القدس په مطابق تپروئ نو بیا به د گناه فطرت په خپله پرېږدئ. (۱۷) ځکه څه چې زمونږ د گناه فطرت غواړی هغه د خدای پاک د روح خلاف دے، او څه چې د خدای پاک روح غواړی هغه د گناه د فطرت خلاف دے، نو دا په خپلو کښې د یو بل خلاف دی، نو په دې وجه تاسو چې څه کول غواړئ هغه نه شی کولے. (۱۸) خو که چېرې تاسو د خدای پاک د روح په هدایت روان یی نو تاسو د شریعت پابند نه یی. (۱۹) نو د گناه د فطرت کارونه خو بشکاره دی، یعنې زنا، ناپاکی، عیاشی، بُت پرستی، جادوگری، دشمنی، جگړې، کینه، بار بار غصه، خود غرضی، فتنې، پارټی بازی، بُغض، نشې، مستی او د دې په شان نور گناهونه. زه تاسو ته بیا خبردارے درکوم لکه

ځنگه چې ما تاسو ته وړاندې درکړې وو، هغه څوک چې داسې کارونه کوي نو هغوی به د خدای پاک د بادشاهۍ وارثان نه شي. (۲۲) خو د خدای پاک د روح مېوه مینه، خوشحالی، سکون، صبر، مهرباني، بشپړه، وفاداري، (۲۳) نرمی او پرهیزگاری ده. یو شریعت هم د داسې کارونو خلاف نه دے. (۲۴) او څوک چې د عیسیٰ مسیح دی نو هغوی د خپل د گناه د فطرت ټول شوقونه او خواهشونه په سولۍ کړي دی. (۲۵) نو چې مونږ د خدای پاک د روح په مطابق اوسېږو، نو بیا مونږ ته د خدای پاک د روح د هدایت په مطابق ژوند تېرول په کار دی. (۲۶) نو مونږ دې بې ځایه فخر نه کړو، او نه دې یو بل راپاروو او نه دې د یو بل نه سوزو.

د یو بل بوج اوچتوی

۶ (۱) اے وروڼو او خوبندو، که چېرې یو کس په څه نافرمانۍ کښې گېر شي نو تاسو چې د روح القدس په هدایت روان یئ هغه په نرمۍ سره سمې لارې ته واپس راوړوئ. او د خپل ځان خیال ساتئ هسې نه چې تاسو هم په آزمېښت کښې پرېوځئ. (۲) تاسو په خپلو کښې د یو بل بوج اوچتوی نو په دې طریقه به تاسو د مسیح شریعت پوره کړئ. (۳) که څوک خپل ځان پېر غټ گڼي او په حقیقت کښې څه هم نه وي، نو هغوی خپل ځان له دوکه ورکوي. (۴) هر څوک دې خپل عمل په خپله آزمایي، نو بیا دې هغه په خپل ځان فخر کوي، نو دغه شان به ورته د بل چا سره د ځان برابرولو ضرورت نه وي. (۵) ځکه چې هر څوک به خپل بوج په خپله اوچتوی. (۶) د خدای پاک د کلام تعلیم چې څوک زده کوي هغوی دې خپل استاذ سره مدد کوي او په ټولو بڼه څیزونو کښې دې هغه د ځان سره شریکوي. (۷) خپل ځان له دوکه مه ورکوي، څوک هم د خدای پاک پورې ټوټې نه شي کولې، ځکه څوک چې څه کړي هغه به رېښی. (۸) څوک چې د خپلې گناه د فطرت په مطابق څه وکړي نو هغوی به د تباه کېدو فصل ورېښی، او څوک چې د روح القدس د خوشحالولو په مطابق ژوند وکړي نو هغوی

به د روح القدس نه د ابدی ژوند فصل وربی. (۹) نو مونږ دې په ښه کار کولو کښې همت نه بایلو، ځکه که مونږ همت ونه بایلو نو مونږ به په خپل صحیح وخت فصل وربو. (۱۰) ترڅو چې مونږ سره موقع په لاس کښې ده، نو راځئ چې د هر چا سره ښېگړه وکړو، او خاص د هغوی سره چې د ایماندارانو په خاندان کښې حسابیږی.

آخری هدايات او برکتونه

(۱۱) وگورئ، زه تاسو ته په خپل لاس سره څومره په غټو غټو ټکو لیکم. (۱۲) کوم خلق چې تاسو په دې سنتېدو مجبوروی، هغوی د نورو خلقو په وړاندې صرف خپل عزت غواړی. او هغوی دا نه غواړی چې د هغه تعلیم په وجه وزورولې شی په کوم کښې چې دا وائی چې د مسیح سولی صرف د خلاصون وسیله ده. (۱۳) ځکه هغه څوک چې سنت شوی دی په خپله په شریعت عمل نه کوی، خو هغوی ستاسو سنتېدل صرف د دې دپاره غواړی چې هغوی ستاسو په دې عمل فخر وکړی. (۱۴) خو خدای دې نه کړی چې زه بې زمونږ د مالک عیسی مسیح د سولی نه په بل څه فخر وکړم، د چا د صلیب په وجه دنیا زما دپاره په سولی شوه او زه د دنیا دپاره په سولی شوم. (۱۵) ځکه چې د سنتېدو او ناسنتېدو څه اهمیت نشته، بلکې اهم کار نوې خلقت دے. (۱۶) د خدای پاک سلامتی او رحم دې په هغه چا وی څوک چې د دې قانون په مطابق ژوند تېروی، او هم دې د خدای پاک په خپلو ایماندارانو خلقو وی. (۱۷) د دې نه پس څوک مه پرېږدئ چې ما ته په دې خبرو تکلیف راکړی ځکه چې ما په خپل بدن د عیسی د داغونو ښې لگولې دی. (۱۸) زما وروڼو او خوبندو، زمونږ د مالک عیسی مسیح فضل دې تاسو ټولو سره مل وی، آمین.